

БЪЛГАРСКИ ВЕСТНИК

Издание на Българското републиканско самоуправление

◆ брой 5. година II. 20 май 1996 г. Будапеща ◆

ЧЕСТИТ 24 МАЙ — ДЕНЯТ НА БЪЛГАРСКАТА КУЛТУРА И СЛАВЯНСКАТА ПИСМЕНОСТ

Най-старата българска книга — «История славянобългарска» на Паисий Хилендарски отдели внимание на делото на Кирил и Методий и техните ученици, тачени и до днес с благодарност от целия български народ. В навечерието на празника на българската култура и на славянската писменост, когато тачим светите братя и техните ученици ви предлагаме откъси от главата «За славянските учители» от редактирано издание на книгата на отец Паисий.

Потребно е накратко да споменем за свети Кирил и Методий, в кое време съставили буквите и книгите на славянски език.

Кирил и Методий живеели във времето на цар Михаил Иконоборец. Родили се в град Солун от баща по име Лъв, високопоставен, богат и добродетелен човек...

Свети Кирил постил 40 дни, съставил 38 букви и съчинил писмо на славянски език. Най-напред написал евангелието на Йоана «В началото бе словото» и го показали на царя и на другите, и на патриарх Игнатий. И те много похвалили това и им казали да учат българите и славяните на техния език и да превеждат от гръцките книги на славянски. И те отишли в Охрид при архиепископ Климент. Той бил родом българин, но четял гръцки. И там се събрали философи от българския род, знаели елинските премъдрости и писанието. Климент, Сава, Наум, Еразъм, Ан-

гелария — това са всичките свети пет мъже на българския народ, и така с Кирил и Методия станали седем учители, изкусни и премъдри. Така събирали избрани и прави думи от българите, от сърбите, от русите, от московите, от словените, от леховете. Много време събирали думи от тия народи, докато съставили псалтира, евангелието и други книги. Предали ги първо на българите и книгите били наречени български, както и досега гърците знаят това...

... Но свети Кирил и Методий по-късно били поставени за епископи на славяните в Моравия... Там няколко време Кирил

и Методий епископствували и учили тия славени на християнска вяра. И така, който народ и да чете тия книги, те изобщо се наричат словенски. Но гърците, понеже знаели отначало, казват и досега български книги, а не иначе. Така от целия славянски род най-напред българите получили славянски букви, книги и свето кръщение.

При все че москалите, русите, сърбите и други се хвалят, че те по-напред са приели славянските букви и кръщението, но не е така. Не могат да представят за това никакво свидетелство. Ако и москалите, и русите да пишат за това, то гръцките и латински летописи показват в кое време българският крал свети Тривелия приел кръщението със своя български народ — в 703 година, малко след шестия вселенски събор...

...Така българите по-рано от всички славянски народи приели православието, по-рано имали свой патриарх и цар и започнали да четат на своя език. Но България се намира сред турците, близо до Цариград, затова българите са така угнетени и поробени от турците, както се вижда...

...И не се грижат (гръцките патриарси — бел. ред.) никак за българските училища и учение, но обръщат всичко на гръцки език. Затова българите са останали прости и неучени на изкусно писание, а много от тях са се обърнали към гръцката култура и учение и слабо се грижат за своето учение и език.

ОБОБЩЕНИЕ НА ОПИТА ОТ ДЕЙНОСТТА НА НАЦИОНАЛНИТЕ САМОУПРАВЛЕНИЯ

На 20 април по покана на Председателя на Унгарския парламент д-р Золтан Гал, в заседателната зала на Парламента се събраха представителите на републиканските самоуправления на малцинствата в Унгария и ръководители на институции и ведомства, занимаващи се с въпросите на малцинствата. Присъства и министърът на вътрешните работи Габор Кунце.

С кратко слово д-р Золтан Гал откри срещата и приветства представителите на националните и етнически малцинства, като изтъкна, че тази среща се свиква, за да обобщи опитът и резултатите от едногодишната дейност на републиканските и местните самоуправления на малцинствата, да посочи пропуските и извлече поука за бъдещето. Въпреки редицата трудности, породени от липсата на досегашен опит в тази дейност, въпреки някои несъвършенства и пропуски в закона за правата на малцинствата, и някои натрупани от времето предубеждения, според председателя на парламента като цяло системата на малцинствените самоуправления функционира, оправда своето създаване и в лицето на самоуправленията унгарската държава има пред себе си легитимно избрани представители на мал-

цинствата, с които по пътя на преговорите да търси общо решение на онези проблеми, които засягат гражданите от друг национален произход.

Обстоен анализ на едногодишната дейност на малцинствените самоуправления направи политическият държавен секретар Чаба Табайди. Той детайлно очерта работата на самоуправленията, както по места, така и на републиканско ниво, трудностите, които се срещат особено при местните самоуправления, взаимоотношенията им с унгарските държавни власти, финансирането и перспективите за бъдещето им развитие.

На трибуната се изкачи и председателят на Българското републиканско самоуправление, д-р Тошо Дончев. Той накратко очерта дейността на БРС през годината, а също дейността на нашите самоуправления в Халастелек, Пейч и Мишколц, като изтъкна, че създаването на българските самоуправления е вярно и необходимо решение, че за изминалия период те са доказали своята полза за българската общност в Унгария.

Стед Тошо Дончев се изказаха и другите председатели на малцинствените републикански самоуправления, омбудсмана по правата на малцинствата д-р

Йеньо Калтенбах и председателя на комисията по правата на човека, малцинствата и вероизповеданията на парламента Габор Гелерт Киш.

Самата среща, организирана на такова високо ниво показва, че въпросът за малцинствата е важен фактор в унгарската вътрешна политика.

НАУЧНА ЕТНОГРАФСКА КОНФЕРЕНЦИЯ В СОФИЯ

В края на м. април в Софийския университет «Св. Климент Охридски» се проведе научна конференция с международно присъствие, чиято тема бе «Река-та Дунав — мост за културно взаимодействие». Конференцията бе организирана от Университета в София — Институт по етнология с ръководител проф. д-р Иваничка Георгиева и Института по етнография при БАН. Един от главните спонсори бе фондация «Оторено общество». В работата на конференцията взеха участие изследователи от Германия, Франция, Унгария, Румъния, Канада и България.

Изнесените доклади бяха предимно на етнологички теми, засягащи митологията, фолклора, обичаите и традициите на народите по течението на река Дунав, бяха направени много паралели, показани бяха сходства между народите, населяващи поречието на Дунав и възможностите за културно и стопанско сътрудничество.

Доклад на тема «Етнографски аспекти на проучването на българската общност в Унгария» изнесе Адриана Петкова — сътрудник на Българския културен дом в Будапеща, като след доклада протече дискусия за българската общност в Унгария и нейното състояние днес. За съжаление, оказа се, че научните среди в България не знаят почти нищо за българите и живота на българската общност в Унгария. Този въпрос предстои да бъде обстойно проучен, което съвпада с плановете на Етнологичкия институт към СУ

ТВОРЦИ ОТ ВЕЛИКОТЪРНОВСКИЯ КРАЙ НА ГОСТИ В КУЛТУРНИЯ ДОМ

На 25 април в библиотечната зала на Българския културен дом се проведе интересна среща с творци от Великотърновския край. Наши гости бяха проф. д-р Георги Данчев, литератор и поет, от с. Плаково, понастоящем преподавател във Великотърновския университет «Св. Кирил и Методий», Йордан Кушев, поет, родом от с. Поликрайще и художникът Тодор Евтимов.

Присъстващите на срещата наши сънародници имаха възможността едновременно да се насладят на живописните платна на художника, почерпил своите теми от природните красоти на своя роден край, и да слушат стиховете на поетите от собствената им уста, да чуят разказите на творците за себе си, за творбите си, за това, как работят, техните мисли за изкуството. Вечерта бе умело водена от Петър Петров. Една такава непосредствена връзка публика-творец-творба оживя у нас чрез общата тема за родния край, за Велико Търново, за България. Тон за това даде и краткият рецитал на ученичките от българското училище Вероника Владова, Димитрина Андонова и Велинка Сергиева, които рецитираха стихотворенията «Поликрайще» от Йордан Кушев, «Търновград» и «Към Балкана» от Георги Данчев.

Нашите гости се срещнаха и със своите млади читатели от българското училище, които бяха приготвили за тях изненада — литературна програма и рисунки по техни детски стихове.

Запитани за своето впечатление от срещата, от контактите със публиката тук те изказаха своето дълбоко задоволство или по думите на художника Тодор Евтимов: «Ако трябва да бъда съвсем откровен — очарован съм, думата доволен съм в този случай е малко...»

Предлагаме ви откъс от стихотворението «Поликрайще» на Йордан Кушев.

Мое село, — древен бащин корен —
съхранило детските ми дни,
в теб познах и радост, и умора,
в теб едно звънче до днес звъни...

* * *

Мое село — с непреклонни люде,
стигнали до всяко земно кътче,
преоткрили истини-заблуди —
знаят сладостта на своя къшей.

Мое село, — в кръстопътя взел
(вързан по моряшки или не)
сам съдбата си тъй здраво вързал,
както вързват буйните коне.

Кой ли пръв забил е тука корен
и през времето намерил брод?
Може би пред теб е отговорен
моя Кушев — многолюден род!

ПРАЗНИК НА «МАРТЕНИЦА» ВЪВ «ФОНО»

Всяка година танцовият състав «Мартеница» с много българска музика, танци и песни провежда своя празник. На 4 май културният дом «Фоно» в Будапеща беше препълнен. Приятно беше да се видят толкова много почитатели на «Мартеница» и на българските хора, песни и музика заедно.

Програмата беше изключително богата: гости на «Мартеница» бяха съставите «Калака», «Макам», «Кали Яг», «Вуйчич», «Опанке», «Маскарадес», Роза Банчева и неизменния «Рила», а също «Вашмалом» и други. Изпълнението на «Мартеница» беше върхът на програмата, овациите продължиха докато танцьорите не слязоха сред публиката и хванаха на хорото присъстващите. Г-жа Ева Оршош, председателка на Управлението за национални и етнически малцинства, изказа пред «Български вестник» възхищението си от богатата програма и чудесното изпълнение на «Мартеница».

Горчив привкус от празника остави факта, че въпреки изпратените до българите в Будапеща и околностите 500 покани, освен някои младежи никой не си направи трудът да посети празника. Верно, ние често можем да видим «Мартеница» на тържествата в нашия културен дом, но пък съвсем никой да не ги уважи на празника им, който с много трудности и работа организират веднъж годишно?...

Както и да е, «Мартеница» отново се представи, показва новите си танци, постоянно обновяващата се група има живецът, който е залог, че българските танци на унгарска земя няма да изчезнат.

ТАНЦОВА КЪЩА В БЪЛГАРСКИЯ КУЛТУРЕН ДОМ

Следващата българска танцова къща ще се проведе на 26 юни (петък) от 20.00 часа в Българския културен дом.

НА ГОСТИ ПРИ БЪЛГАРИТЕ В БАНАТ

(7 април, 1996 г., село Стар Бешеньов, Румъния. Специално за «Български вестник» от Светла Кьосева)

Българите от Банат празнуваха на този ден не само своя Великден, но 250 годишнината от най-старото си училище. За празника бяха пристигнали високи гости от София и Букурещ, официални лица от окръга и представители на българските общности от Румъния и други страни, бивши възпитаници на училището, хора от селото, отдавна излезли от него.

Срещата с българи извън границите на България винаги е вълнуваща. Особено, когато става дума за една трайно запазила се вече близо три века общност, като тази на българите в Банат. В Стар Бешеньов Българите пристигнали в 1738 г. заедно със своя епископ Никола Станиславов. Те били българикатолици от павликянските села в Северна България, избягали от турските насилия. Австрийската империя населила с тях обезлюдените си територии и много скоро те се превърнали в цветущи градини. Заселили се на голо поле, животът започвал съвсем отначало. Епископ Никола Станиславов се обърнал към папата за материална помощ за построяването на храм в селото и няколко години по-късно той бил готов. Двуседмични тържества предшествали осветяването му през 1743 г. Две години по-късно вече имали и училище. Живели столетия наред откъснати от своята родина, банатските българи запазили своя български говор, по празници обличат красивите си пъстри носии, пеят своите български народни песни, пеят и слушат в църквата проповеди на български език. В Стар Бешеньов живеят около 5000 души, небългарите сред тях са малцина, а и те са научили българския диалект, защото в селото това е езикът за общуване. В училището факултативно се изучава литературен български език, все повече младежи отиват да следват в България.

Празникът започна с литургия в българския католически храм. До входа на храма, от вътрешната страна, има релеф, на който е изобразено пристигането на българите по тези земи и паметна плоча с имената на свещениците и църковните «кантори» (певци). Църквата бе обляна в светлина и украсена със свещи и цветя. Празничността се допълваше от красивите старинни носии, с които бяха облечени децата и младежите. След църковния отпуск празничното множество се отправя към училището, където бе открита възпоменателна плоча, отбелязваща 250 годишния юбилей. Следобед децата от училището, което има над 400 ученика, изнесоха богата програма. Те пяха, танцуваха, декламираха. От сцената звънък детски глас старателно произнасяше скъпите на всички ни Вазови слова: «Аз съм българче». Децата пяха и рецитираха на литературен български език, но не бе забравен и местният фолклор. Може и така да ми се струва, но когато на сцената децата запяха своите песни, с които бяха свикнали от малки, те се чувстваха най-сигурни, най-добри, най-празнични.

*Хайда да се преберем,
българе куде се звем,
рака сас рака дадем,
и синца да запейми:
Хайда, хайда, макар кой,
у туй друштву нека дой.*

Тази песен може да се нарече химн на банатските българи. Тя често се пее от тях и духът на задружност, който струи от нея ги крепи вече столетия наред. Силното съзнание за българска принадлежност се поддържа от редица книжовници и радатели за българското (тези възрожденски думи сякаш са най-подходящи за случая), които събират български фолклор, пишат за миналото на българите, с гор-

дост говорят за своите герои. Любезните ми домакини — Питьо и Маргитка — проявяваха грижи за мен през целия ден. Рано сутринта на път за църква Питьо с гордост ми показа селото. Широки улици с два реда дървета от двете страни, край тях хубави къщи. Представяше ме на своите съселяни или на другите гости. С интерес ме разпитваха за нашия живот в Унгария. Дълго разговаряхме и вечерта, въпреки че ни чакаше дълъг и уморителен ден. Питьо е българин, а Маргит е унгарка. И те изказаха недоумението си, защо хората влизат в дразги само заради народностни или други различия. (Колко различно бе всичко това от неприятното чувство, което оставя пресичането на граници в Източна Европа все още. Граничните власти изстрелват въпросите си кратко, грубо, всяка необичайност ги изпълва с подозрение. Българка? Отива в Румъния? Идва от Унгария? Защо? За колко време? При кого? Колко пари има? Съвсем друга беше готовността на случайни хора да ми помогнат, да ме упътят.)

На тръгване енергичният директор на училището ми заръча: пишете за нас — не за да ни хвалите, опишете ни такива, каквито сте ни видели. Този ден наистина остави траен спомен у мене. Мисля си, че повече българи по света би трябвало да научат за хората от Стар Бешеньов, така жилаво пуснали корен на новата си земя, че вече столетия, въпреки превратностите на съдбата, тласкала ги в пределите ту на една, ту на друга държава, не са загубили род и език. Тук, пред едно от най-старите училища на българите, още веднъж се убедих в старата истина, че народността се пази от знанието и вярата — в тях се е съхранила родовата памет, те са ни давали самочувствие и са ни карали да усетим дълбочината на своя корен.

КРАТКИ НОВИНИ

● На 8 май бе проведено поредното редовно заседание на Българското републиканско самоуправление. На заседанието за състоянието на самоуправленията в Мишколц и Пейч докладваха д-р Мария Николаева и Йордан Бонев. Бе обсъдено и участието на БРС в тържествата за 24 май.

● На 29 април се проведе редовно заседание на Дружеството на българите в Унгария, на което бе уточнен сценарий за провеждането на празненството по откриване на паметника на Христо Ботев на 2 юни. На събранието се обсъди и подготовката за честванията по случай 24 май. Заседанието прие отчетите за стопанисването на културния дом през първото тримесечие на 1996 г. и за проведените през месеца Великден, среща с творци от Великотърновския край и танцова къща.

● На 4 май, поради приключване на мандата му от Будапеща отпътува досегашният извънреден и пълномощен посланик на Република България в Унгария Веселин Филев. Датата на пристигането на новия посланик още не е уточнена.

За сведения на читателите на «Български вестник» президентът на България Желю Желев е подписал указът за назначаване на новия посланик в Унгария в лицето на Христо Халачев.

● В началото на м. май в Унгария пристигна екип на Българска телевизия, воден от Живка Гичева, който подготвя предаване за Унгария. В предаването ще намери място и отразяването на живота на българската общност тук. Освен интервюто, което екипът на БТ направи с председателя на Българското републиканско самоуправление Тошо Дончев, бе посетено и село Халастелек, където се срещнаха с тамошни българи.

● По инициатива на Агенцията за българите в чужбина от 20 до

26 май в България се провежда среща на български творци зад граница. По предложение на Дружеството на българите в Унгария и на Българското републиканско самоуправление за срещата замина нашият художник от Мишколц Миклош Мажаров.

● На 17 май в Българския културен дом ще се проведе поредната българска «Танцова къща».

● На 24 май ученици от българското училище «Христо Ботев» в Будапеща и представители на Дружеството на българите в Унгария, на Българското републиканско самоуправление и на Столичното Българско самоуправление заминават за Залавар, където ще поднесат венци пред паметника на светите апостоли Кирил и Методий. Учениците ще изнесат кратка програма заедно с техните приятели от училище «Кирил и Методий» в Залавар.

● На 24 май българското самоуправление в Мишколц ще отбележи с програма денят на българската култура и славянската писменост. Ще бъде открита и паметна плоча на мястото, където се е помещавало българското училище в Мишколц.

● На 25 май и българите в Пейч ще празнуват денят на Кирил и Методий. Организатор на тържеството е местното българско самоуправление.

● В хотел «Рамада» на остров Маргит на 25 април бе открита изложба на художничката Миролюба Гендова.

● Следващото предаване «Рондо» с български блок ще се излъчи по втора програма на Унгарската телевизия на 25 май (събота) от 12.30 часа. Обръщаме внимание на променения час: 12.30, а не 10.30 или 9.30, както досега. Вероятно този час на излъчване ще остане за бъдеще непроменен. За евентуални промени ще ви съобщим навреме.

В БЪЛГАРСКИЯ КУЛТУРЕН ИНСТИТУТ

На 15 април в сградата на Унгарския художествен фонд бе открита изложба на художника Вълчан Петров. В платната на автора, обединени в цикъла «Космогония» (Сътворение) са напластени хилядолетните културни традиции на българските земи — люлка на древни цивилизации.

На 29 април съвместно с Окръжния архив на окръг Бараня и Българското самоуправление в гр. Пейч в заседателната зала на архива в рамките на кръгла маса бе представено излязлото неотдавна на унгарски език изследване на г-н Александър Гюров «Българските преселници в окръг Бараня (1870-1944) през аспектите на многовековните традиции». Научният труд бе представен от Имре Габор Наги, завеждащ отдел. Висока оценка на изследването даде д-р Имре Одор, директор на архива и председателят на Българското самоуправление в Пейч г-н Йордан Бонев.

На 26 и 27 април директорката на БКИ Йонка Найденова взе участие в международна конференция по славистика, където изнесе доклад с редица нови постановки в анализа на проблемите, свързани с преводите на унгарска художествена литература в България.

На 3 май в галерията на института се представиха българските художници Матей Матеев и Китан Китанов. За българските творци и тяхното творчество говори изкуствоведката Анелия Велкова.

На 3 май БКИ организира оперна вечер с участието на българския оперен певец Стоян Попов и унгарската оперна певица Зита Комарницки. Концертът събра много унгарски музикални дейци и българи, живеещи в унгарската столица. Българският баритон гастролира в Будапеща, за да вземе участие в оперната гала «Синият Дунав», организирана в будапещенската опера под патронажа на президента на Унгария Арпад Гьонц.

НАРОДНИТЕ ПРАЗНИЦИ ПРЕЗ МЕСЕЦ МАЙ

В съзнанието на всеки българин месец май е хубав месец, дори и да вали, на това не се отдава толкова голямо значение, защото в представата за месеца преобладава оптимизмът и радостта от настъпването на лятото, от обновяването на природата. Народното название на месец май е Цветен, Спасовски или Костадиновски месец.

Първи май в народния календар е известен като ден на Св. пророк Еремия и бил празнуван в чест на змиите и гущерите. В по-далечно минало на този ден правели от глина и черепните, в които се печал хлябът за семейството. Смятали, че който стъпи в тази глина поне един път, с това бил предпазен от всякакви зли сили през годината.

По нов стил на 6 май празнуваме Гергьовден — денят, в който за пръв път се вкусува агнешко месо. Поради обстоятелството, че датата на празника е променена (в миналото Гергьовден бил празнуван на 23 април и народното название на април е Гергьовски месец) се получава и смесването на Великденската с Гергьовденската обредност, при което и на Великден се опитва за пръв път агнешко. Гергьовден в традиционната народна празнична обредност е бил един от най-тачените празници, по-обичан и от Великден.

Интересен ден, свързан с малко известна празнична обредност е 12 май — Герман Градушкар, на който било строго забранено да се впрягат воловете и да се излиза в полето на работа, също така се избягвала и друг вид работа, защото се вярвало, че ако не се спазват тези практики, ще бие градушка.

Месец май е и месец на нестинарите. На първия ден от месеца главният нестинар събирал всички нестинари у дома си на гости. Само той можел да предава на останалите силата и вдъхновението, нужни за ходене

и танците върху живите въглини. Отивайки в дома на главния нестинар, всички занаятчици шише ракия, бъклица вино, млин, печена кокошка и др. На огнището на стопанина пък задължително къкрело зеле или булгур със солена сланина.

Къщата на главния нестинар се считала за свята, защото там се помещавал един параклис, украсен с икони на Св. Богородица с малкия Исус, задължително иконата на Св. Константин и царица Елена, поставена на централно място. На 21 май (Св. Константин) я окичвали с цветя и венци. Смятало се, че силата и вдъхновението на нестинарите идват от свети Константин. На празника извършвали нестинарски игри под звуците на специален тъпан, пазен цяла година в църквата до иконата на Константин и Елена, като играещите върху живи въглини нестинари държали иконата в ръцете си.

Денят на Кирил и Методий се оформил като народен празник през Възродението, с разпространението на светското образование той се превръща в ден и на просветата, а в съвременността — и в ден на културата и на културните дейци. Портретите на двамата братя-апостоли били обкичвани с венци и цветя, в тяхна чест бил написан специален химн и ученици отбелязвали празника първо с провеждането на годишните изпити на този ден, а по-късно и с тържества и манифестации които станали задължителни през 30-те години на ХХ век.

Интересен традиционен празник през май е и Спасовден (50 дни след Великден), когато самодивите идват и изливат роса над нивите, от което зависи дали през годината ще има плодородие или глад. Цветето, с което се кичат самодивите е росенът. Когато се гиздят с росен, те били добри и мили, затова се считало, че на този ден всички билки са лековити.

Това вярване е дало основа на обичая «ходене на росен». На росен ходели всички, болни от незнаяна болест. Ако болният е мъж, трябвало да отиде на росен с посестрима чужда жена, а ако болната била жена, трябвало да си намери побратим чужд мъж. Народната вяра забранявала категорично на росен да се ходи с близки хора. На поляната болният преспивал, като до главата си поставял паничка с вода, в която очаквал самодивите да му оставят знак, дали ще се излекува от незнаяната болест. Този знак не бил друго, освен цветето росен. В ранни зори, преди изгрев слънце побратимите и посестримите събуждали болните и те първо поглеждали в паничката, дали там има цвете. След това оставяли дар на самодивите (пешкир или чорапи) и всичката храна и напитки, които са донесли със себе си. В селото се завръщали тайно, без никой да ги види, защото магическото действие от ходенето на росен изчезвало. На росен се ходело най-малко три години подред, ако някой бил болен от такава незнаяна «самодивска» болест. Този народен обичай да се измолва помощ и лек от самодивите е бил преследван от църквата и дори анатемосван през вековете, но очевидно безсилието на обикновения човек пред незнаяните болести е поддържало активно това вярване на места из България дори до средата на нашия век.

Едновременно с ходенето на росен през този ден се измолва и дъжд от Свети Спас, смятало се, че гергьовденският дъжд и спасовският дъжд са еднакво драгоцени — всяка капка се смятала за жълтица.

На Спасовден се изпълнявали хоропроводни песни от момии-песнопойки, без музикален съпровод, под звуците на които се играело спасовското хоро.

Адриана Петкова

В БЪЛГАРИЯ ДОЛАРЪТ СЕ КАЧВА

(По в. «Стандарт» от 9 и 10 май)

Доларът напълно полудя и достигна рекордните 160 лв. в обменните бюра вчера, съобщава на първа страница в. «Стандарт» от 9 май. Ужас и паника скова държавници, финансисты и граждани, докато само за часове валутата стремително се качваше нагоре. Само за един ден щатската валута поскъпна с 55 лева.

Търговците скриха етикетите за цените и обявиха, че ще продават стоките по договаряне. Паниката обхвана населението, което вече масово тегли левове и валутните си спестявания.

Централните банки не посяха да пуснат пари на пазара, за да не носят отговорност за изтичането на държавния валутен резерв.

Според някои експерти е необходимо драстично вдигане на основната лихва до 100-150 на сто.

Ръководството на Икономическия институт към Българска академия на науките е изразило мнение, че грешките на централната банка и правителството през последната година предизвикали настоящата икономическа криза. Данните на Националния статистически институт за ръст 2,5% на brutния вътрешен продукт и инфлация 33% за миналата година не са точни, казали професорите от БАН.

«Лихвата скача на рекордните 108%, доларът вървеше и по 180 лв.» е заглавието на в. «Стандарт» от 10 май. Явно, чупим рекорди. Статията продължава: БНБ качи лихвата до рекордните 108 на сто вчера в последен опит да овладее рекордния скок на долара. Промяната е с 41 пункта и влиза в сила от днес. Валутният курс падна с 20-30 лв. Търговията между банките се върна на цени 110-120 лв, въпреки че през деня имаше и котировки от 180 лв. Валутните бюра престанаха да обявяват цени и купуваха и продаваха валутата по договаряне.

Още сутринта Булбанк се намеси на пазара и пусна долари на 120 лв. Слуховете за покачване на лихвата също доведоха до смъкване на цените. Според някои експерти обаче мярката само временно ще задържи поскъпването на долара. Високият курс принуди търговците в цялата страна да затворят магазините. Има опасност от блокиране на вноса на зърно.

На 9-а страница «Стандарт» от 10 май пише: Цените в малкото отворен магазини се сменяха толкова бързо, че продавачите не смогваха дори да поднивят етикетите. Гражданите масово теглят левовите и валутните си спестявания и се хвърлят да купуват мебели, коли и техника. На някои места цените бяха обявени в левове заради страх от проверки, но търговците приемаха плащания само във валута. Вносителите също изчакваха изненадите на пазара. В Стара Загора малкото отворени магазини продаваха стоките си по курс 180 лв. за долар. Вносни цигари няма, а складовете на едро са затворени. Същото е положението в Благоевград, където и собствениците на барчета се канят да затварят, защото няма откъде да купят кафе. Дори хранителните стоки се продаваха с 20-30 процента поскъпо в складовете на едро в Разград.

Според министърът на финансите Димитър Костов скокът на долара може да се овладее за около един-два месеца. Самият факт, че ще постигнем споразумение с Международния валутен фонд, ще допринесе съществено за овладяване на пазара. Инфлацията може би няма да е в рамките на 20-25%, но ще се задържи на 30-35%, максимум 40%, казал министър Костов и уверил, че сметките не можело да се блокират при никакви условия, това без друго нямало да помогне.

ГОТВЯТ СЕ БЮЛЕТИНТЕ ЗА ПЪРВИЧНИТЕ ИЗБОРИ

(По в. «Труд» от 9 май)

Един милион бели бюлетини ще бъдат отпечатани за първичните избори за кандидат-президент на опозицията, каза вчера Скот Карпентър, програмен координатор за България на Международния републикански институт със седалище в САЩ, който е поел техническото разясняване на изборите и е отпуснал 350.000 долара за тяхното провеждане.

На бюлетините ще бъдат написани имената на Желю Желев и Петър Стоянов, а в празното квадратче срещу името избирателят ще трябва да отбележи предпочитания кандидат. Един клип, който ще се излъчва интензивно две седмици преди изборния ден по телевизията, ще разяснява как да се гласува. «Двама мъже — една опозиция» е едно от рекламните изречения, предложени от агенция «Воис медиа», която ще изработи клипа.

2 МИЛИОНА ТАВАН ЗА ПРЕЗИДЕНТСКИТЕ АГИТАЦИИ

(По в. «24 Часа» от 10 май)

Най-много 2 млн. лв. ще могат да дадат за агитация кандидатите за президенти, решиха депутатите, които приеха изцяло поправките в Закона за избор на държавен глава.

Кандидатите ще трябва да внасят и гаранция от 250.000 лв. в БНБ, която след изборите ще бъде върната само на тези, които получат над 1% от гласовете. Независимите кандидати ще трябва да съберат най-малко 15 хиляди подписа.

Агитацията ще започне със 7-минутни обръщения на кандидатите по Националната телевизия и Националното радио. Претендентите ще имат право да се обърнат към избирателите и за 5 минути в края на кампанията. Новият президент ще встъпи в длъжност в деня, в който изтече мандатът на стария, като 3 дни преди това ще даде клетва.

ЦАР СИМЕОН ПРИСТИГА В БЪЛГАРИЯ НА 25 МАЙ С ЕДНОПОСОЧЕН БИЛЕТ

(По материали на в. «Стандарт»)

Симеон II получи единен граждански номер, съобщи вчера (8 май) столичният кмет Стефан Софийански. Номерът 3706166983 е издаден вечерта на 7 май. В район «Средец», на чиято територия е роден царят, обаче нямали излишни резервни номера и монархът се сдобил с ЕГН, взет на заем от район «Красно село». Към документите му били приложени удостоверение за българско гражданство и копие от царския акт за раждане.

«Как човекът от Мадрид планира 25 май» е заглавието на малка статия от 11-а страница на «Стандарт» от 3 май, в която пише: Откакто народната власт го прокуди, Симеон мисли за завръщането си на българската сцена. Убеден е, че може да помогне на страната ни. Вече шеста година не отправя нито един политик, който е потропал на врата му в Мадрид. «Ролята на един конституционен цар, както я разбирам, е да бъде един вид арбитър или изповедник. Моята роля е да изслушвам всички, дори противника. Това ми дава днес правото да давам мнението си по българските проблеми. От ноември опозицията, но и хората, които съставят системата, идваха да ме търсят, за да сравним гледните си точки. Това ми позволи да си съставя по-ясна представа, за да действам с полза за страната си!», смята изгнаникът.

Жадуваното завръщане е обявено за 25 май. Царският координатор Асен Ошанов заяви, че ексмонархът нямало да дойде като турист, а с определена обществена мисия.

Още преди пет години човекът от Мадрид си представя пристигането си така: «Виждам завръщането си в София, да показвам града на семейството си. В това няма никаква илюзия. Останалото, това не е лесна задача, затова няма наистина за какво да се мечтае.

Никога не съм чувствал желание за реванш. «Ето, изгониха

ме, връщам се.» Ще бъде един изблик от енергия. Да бъде полезен, да, да служи — със сигурност, но само ако това е наистина необходимо. Трябва да се знае границата между импулсивността на един народ, желанието за връщането на царя, и истински ползната страна, истинската необходимост единствено за благо на нацията. Не трябва да се оставям подведен от 5, 10, 100 хиляди души, които викат: «Браво, много ви обичаме.»

Друга статия на същата страница е интервю с д-р Александър Табаков, член на инициативния комитет за посрещането на царя и е озаглавена: «Той може да не дойде, ако продължат да го разтакават» Интересно е, че снимката на страницата е правена в Будапеща, по време на посещението на Негово величество Симеон II тук, поточно по време на пресконференцията на кораба «Танчич».

На въпросът, дали е сигурно, че Негово величество идва в България д-р Табаков отговаря:

— Той го потвърди и вече живее с мисълта, че ще види пак България. Това за него е едно огромно, чисто човешко вълнение. Създават се обаче проблеми по формалностите около паспорта му. Защо има спънки, не знам. Въпросът с единния граждански номер се уреди, тъй като кръщелното свидетелство се намери. Ако се съди по някои изказвания по повод идването на царя, логично е да се допусне, че в забавянето на документите има и политическа корист. Възможно е нещата да се разтакават нарочно.

— Аз познавам твърдия характер на Негово величество. Но ако бавенето на паспорта продължи, разколебаване може да има. Защото тази демонстрация засяга достойнството на един човек. Иначе програмата за пребиваването е готова. Съобразена е изцяло с желанията на негово величество. Царят разполага с програмата, но още не е

уточнено по колко дни ще стои тук и там. Спонтанно могат да бъдат направени някои промени.

На въпросът каква е възможността да остане повече от две седмици в България, д-р Табаков отговаря:

— Това е негово желание. Гледам, големи тревоги се създават около еднопосочния му билет. Той желае да дойде и да види сам всичко. Да се срещне с хора, да говори с тях по улиците. Възможно е да остане и повече от две седмици. Както е известно, той още в самото начало заяви, че желае да се завърне в страната. «Аз лично се чувствам ангажиран да работя за благо на България», каза той.

Това е човек на близо 60 години, който наред с титлите и позицията си е и с голям опит в икономическите дела.

На въпроса на Ана Клисарска дали е възможно Негово величество да се кандидатира за президент отговорът бе:

— Аз лично гледам на Симеон като на човек, който може да обедини нацията. Имаме нужда от такъв човек, защото сме абсолютно политизирани и това ни пречи.

На 4 страница вестник «Стандарт» от 24 април публикува думите на президента Желю Желев:

«Разбира се, че ще приема Симеон, ако той пожелае това. Бих го поканил дори вкъщи. Мога да му дам обяд, вечеря. В края на краищата, макар и малолетен, той е бил държавен глава. Нямам никакви опасения, че ще попречи на кандидатпрезидентската ми кампания. Симеон е бил и част от нашата история, както и цялата династия. Добра или лоша, дали ни харесва или не, историята си е история. Тя нито може да се подправя, нито да се изменя...

...Симеон е роден в България, може да дойде тук, да престои колкото време иска, има български паспорт.

МОЩТЕ НА СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ ОБИКОЛИХА БЪЛГАРИЯ

(От «Стандарт» от 9 май)

В позлатена сребърна кутия духовниците пренесоха част от черепа на светеца. Те идват от манастира «Св. Йоан Кръстител — Предтеча» в град Бер (Верия) в Северна Гърция. Светинята се съхранява там повече от век. Според преданието главата е донесена от манастира «Св. Климент» в Охрид от монах, който във видение бил посъветван от Господа да стори това. Калугерите обаче не знаят нито името на събрата си, нито точно кога се е случило това. Дясната ръка на светеца се пази в дървена ракла в църквата «Св. Климент» на Охридското езеро. Десетина гръцки манастира претендират, че притежават части от тялото на Кирило-Методиевия ученик. До 1914 г. най-голямо количество от нетленните останки на светеца е имало в Охрид. Част от лицевия му череп е пренесен тайно в нашата страна от български войници по време на Първата световна война, твърдят историци. До 1984 г. той се съхранявал в столичния храм «Св. Седмочисленици». След кражба преди 12-ина години от него е останало малко парченце. То се съхранява в дървено сандъче пред олтара.

Точно в 11.00 часа на 30 април нетленните останки на светеца пресякоха българо-гръцката граница на ГКПП — Кулата. През неутралната зона те бяха пренесени на ръце от игумена на гръцкия манастир архимандрит Григорий. С кандилница пред него прекаждаше спътникът му йеродякон Палама. На българска земя архимандритът извади сребърната мощехранилница от вишневочервена кадифена торба. На смаяните митничари той декларира, че вътре се намират няколко костици от черепа на св. Климент Охридски. Монахът отвори още на митницата сребърната кутия. Десетки наши и гръцки богомолци се наредиха на опашка за

да се поклонят на мощите на светията и да целунат черепа. Някои от тях бяха ношували в автомобилите си, за да не пропуснат събитието.

Заради закъснение на Неврокопския митрополит Натанаил се наложи петрички и сандански попове няколко пъти да пеят тропара във възхвала на светеца.

«Мощите идват за втори път в България», разясни владиката. «Свети Климент трябва да се нарича Български, а не Охридски», заяви на всеослушание светиния му.

След молебен в гр. Сандански мощите на светеца преношуваха в Рилския манастир до нетленните останки на св. Иван Рилски. Според митрополит Натанаил така двамата свети щели да се срещнат на българска земя. «Тяхната благодат ще повлияе на Пимен и разколниците да се покаят и поискат прошка от патриарх Максим», заяви дядо Натанаил.

Близо 10 манастира на Балканския полуостров твърдят, че притежават части от тялото на св. Климент Охридски. Повечето от тях са фалшификати, смятат историци. Останките не са изследвани от антрополози. Монасите отказват да дадат образци за лабораторни изследвания. Православната църква нарича мощи неразложени човешки тела, които благоухаят. Църковници твърдят, че те правят чудеса.

«Останките от Бер са автентични — казва историкът Божидар Димитров, директор на Националния исторически музей. — До 1767 г. те са били в охридската църква, а след падането на Охридската архиепископия под турско робство част от черепа на светеца е пренесена в гръцкия манастир «Св. Йоан Кръстител».

Хубав подарък в навечерието на деня на славянската писменост!

6000 ЛВ. СТРУВА НА ЧЕРНО БИЛЕТЪТ ЗА КОНЦЕРТ НА СТИНГ В СОФИЯ

(От в. «Труд» от 9 май)

Билетите за концерта на Стинг вече почти са продадени, съобщи шефът на «София Мюзик Ентерпрайзиз» Митко Ковачев - Фънки. Мегазвездата пристига на 18 май в столицата за шоуто си в зала 1 на НДК на 19 май.

Цените на четирите хиляди пропуска са по 1600 и 2200 лева, уточниха организаторите. «От касите на НДК ни заявиха, че няма човек, закупил по-малко от пет билета», допълни Фънки.

Според хора от «София Мюзик Ентерпрайзиз» пак ще се развихри спекула с цените на билетите. За лайфа на Пако де Лусия в края на април билетите вървяха по 3-4 бона на черно при реална цена 1100 лева, писа тогава «Труд».

В момента на черно входът за Стинг е 5-6 хиляди лева, оплакаха се фенове. Според тях ден преди шоуто спекуланти ще ги търгуват и по 10 бона.

Звездата ще дойде в София с 60 човека антураж и ще отседне в хотел «Интерконтинентал». «Той е много скромен, не предяви никакви по-специални изисквания освен традиционните бутилки минерална вода», каза Фънки. Стинг не пожелал алкохол и меса, защото е вегетарианец, допълниха организаторите.

Стинг остава у нас 24 часа, след което поема към следващата спирка от европейското си турне.

ПАКО РАБАН ЩЕ ПРЕДСТАВИ СВОЯ КОЛЕКЦИЯ В СОФИЯ

Скулпторът Ставри Калинов вае уникална пластика за великия дизайнер Пако Рабан, който ще си иде с подаръка след тридневен гостуване в България. Модният корифей каца в София на 3 юни, за да покаже последната си колекция. Продуцентът на «Блясък» Пламен Митрев се срещнал с Пако в Париж през април и уговорил гостуването.

ХАЙДЕ НАШТЕ НА МАЧ!... В СЛОВАКИЯ

Говореше се, че някои от нашите хора ще ходят в Словакия да гледат националите ни по футбол как играят приятелска среща с национала на Словакия. Говореше се, ама докато не се върнаха, много-много не се вярваше.

Върнаха се, обаче, и Данчо Мусев се похвали, че и снимки извади (за което любезно му благодарим) и накратко разказа какво е било.

На 24 април на стадиона в Търнава, на около 40 километра от Братислава излизат да премерят сили в приятелска среща по футбол националните отбори на България и Словакия. Събират се около 10.000 зрители, между които българи от Унгария, заедно с техни унгарски приятели, българи от Словакия и Австрия.

Възможността да се гледат на живо четвъртите в света рядко се пада на българите зад граница. Затова се вдигат Данчо Мусев, Митко Иринков, Иван Караилов, Венцислав Тихов, Габриела Кушева и още някои, та право в Братислава. Към 15.30 часа на 24 април влизат в хотел «Спорт» в словашката столица, където мирно си пийват минерална вода футболистите.

Завързва се разговор, като най-словоохотливи се оказват Трифон Иванов и треньорът Димитър Пенев.

Пенев обещава на Данчо Мусев, че ще организира прия-

телска среща между България и Унгария. Вече ставало въпрос за такава среща, но унгарците отказали.

Иначе нашите не са толкова опасни, когато става въпрос за приятелска среща. Мачът със Словакия например завърши 0:0, въпреки, че нашите футболисти са били явно по-добри, при това, според думите на Данчо словаците са показали умора през второто полувреме.

За съжаление не са играли Стоичков, Пенев и Хубчев от познатия ни от Америка тим, но затоа пък добра игра са показали Трифонов, Иванов и Балъков.

Ивайло Йорданов (който меж-

ду другото е поликраищенски зет) отново е играл в добра форма след като се оправил от травмата си. Пикантерия на мача придавал фактът, че тримата съдии били унгарци.

Приятелският мач бил добра възможност да се пробва вторият вратар, който сменил Михайлов и не допуснал гол. Съставът на отбора ни е бил: Трифон Иванов, Кременлиев, Кишишев, Янков, Лечков (също сменен през второто полувреме), Балъков, Киряков, Костадинов, Сираков и Йорданов.

Още същия ден след срещата нашите запалняковци се върнали в Будапеща, прегракнали и в чудесно настроение.

Предполагам, че тях този мач ще остане хубав спомен, въпреки, че националите ни едва ли са показали кой знае каква игра.

За нас пък остава да чакаме унгарците да се съгласят на приятелски мач и да видим и ние отблизо прочутите български футболисти. Пък ако имат време, може дружеството да ги покани на кафе, след като са пили кафе и с царя (виж миналия брой на «Български вестник»), защо да не ни гостуват «на наша почва» за няколко часа... Доколкото знам, Стоичков още не е бил в Унгария. Дано тук тревата не е твърда като в Италия!

ЧОВЕК И ДОБРЕ ДА ЖИВЕЕ, ПОПАДА В НОТАРИАТА

(От в. «Стършел», брой 2619 от 26 април 1996 г.)

Днес гражданинът от сутрин до вечер си задава въпроси и поради преходния характер на периода също така сам си отговаря.

Един човек неотдавна посетил нотариата и моментално се изпълнил с въпроси.

Ако въпросът е да ме блъскат подивели физически лица и да ме настъпват по обувките, бих могъл да се кача в някой автобус или трамвай, мислел си човекът. После свалил жилава баба от врата си, отблъснал двама двуметрови близнаци и през цялото време следял с ъгъла на окото дали вратата няма да се отвори и да му дойде редът.

Ако въпросът е възможно повече предприемчиви българи да изтръгнат от мен пари, мога да изляза вечер из града и на някое по-тъмно място направо да ми ги вземат всичките!

Ако въпросът е държавата да изпита физическата ми издържливост, не е ли по-добре да ме бяха изпратили като синя каска в Камбоджа, помислил си на-

шият човек, след като висял час и половина пред вратата на нотариуса.

Ако въпросът е да остана с чувството, че нотариусът ми прави някаква услуга или жест, като свършва нещо, за което си плащам, този нотариус постига целта си, казал си също така човекът, след като най-после попаднал, където се стремял.

Ако въпросът е да се кали моят характер, като притичвам от гише на гише с разни хартийки, целта е постигната.

Ако държавата иска да ми покаже, че тя е всичко, а аз съм нищо, като прави нотариатът да прилича на лудница, и този показател е преизпълнен.

Ако намерът е: «Това е положението! Не ти ли харесва, иди другаде!», разбрах го, казал човекът.

Какво да крия, този човек бях аз и ако трябва да ви кажа нещо накрая, то е: «Човек и добре да живее, все някой ден попада в нотариата!»

От Кръстьо Кръстев

ЖИВЕЙТЕ СПОРЕД ВЪТРЕШНИЯ СИ ЧАСОВНИК

Човека, като част от природата, също има свой вътрешен, или биологичен часовник, от който зависят функциите на организма. С този въпрос се занимава цяла наука — хронобиология. Тя предлага редица полезни факти:

- Болката през вечерните и нощните часове е най-силна.
- Телесната температура е най-ниска през нощта, а най-висока привечер.
- Кръвното налягане е най-ниско през нощта, а след събуждане се покачва докъм обяд.
- Стенокардните пристъпи и сърдечният инфаркт са най-често преди обяд.
- Астматичните пристъпи се появяват предимно след полунощ.
- Кръвта се съсирва по-бързо в късните вечерни часове.

Тези факти водят до ценни практически изводи. Ето няколко:

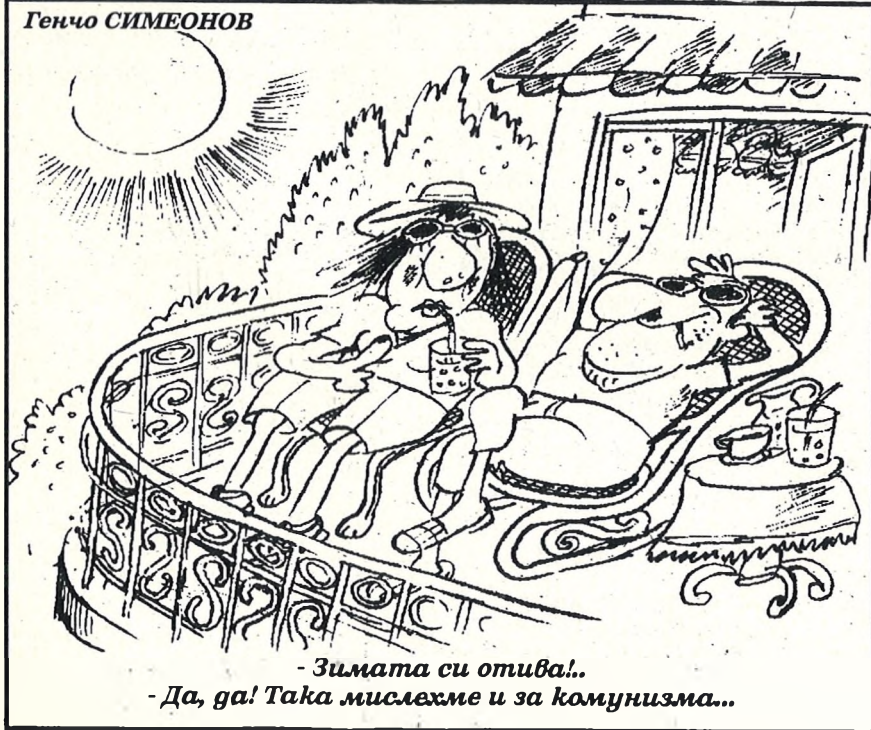
- За предпочитане е да се ходи при зъболекар преди обяд.
- Меренето на температурата, кръвното налягане и пулса да се извършва в едно и също време, за да бъдат данните съпоставени.
- Режимът на болните и вземането на лекарствата да се съобразяват с цикличните промени на организма, за да се избягват усложненията.

ИСТИНИ И СЛУХОВЕ

Ако се излежавате, поне пуснете телевизора. Така ще изразходвате 20% повече енергия, отколкото ако само се излежавате. Изненадващият извод, че телевизията не отстъпва пред по-интелектуалните занимания като мислене, четене или писане, са направили американски специалисти след оригинален експеримент.

По този въпрос има различни мнения, но щом американците казват... Може би все пак зависи поне от програмата, която полегналият наблюдава?

Генчо СИМЕОНОВ

РАДИО БЪЛГАРИЯ ГОВОРИ ЗА ВСИЧКИ НАС

Всеки ден от 17.00 до 20.00 на български език предава за Европа «Радио България». Ако настроите приемниците си на вълна 9850 килохерца, ще можете да чуете на български новини и коментари, българска музика.

ВАЖНИ ТЕЛЕФОННИ НОМЕРА

Дружеството на българите в
Унгария и Пансион «Рила»:

216-1621

Ресторант «Царевец»: 216-1797

Посолство на Република България:
322-0836, 322-0824

Български културен институт:
269-4246

Българско училище: 269-5280,
269-5281

Български православен храм
«Св.Св. Кирил и Методий»:
215-0039

Балкан Холидейс (бившият
Балкантурист): 322-1812.

Авиокомпания «Балкан»:

117-18-18

РАЗПИСАНИЕ НА ЛИНИИТЕ НА «ООД ГРУП» ПО МАРШРУ- ТА СОФИЯ-БУДАПЕЩА- СОФИЯ

Тръгване от автогара «Непцадион» всеки вторник, сряда и събота в 17.00 часа. За разлика от транзитно минаващите автобуси на «ГРУП» и на други фирми, тези потеглят от Будапеща, затова може предварително да си запазите места. За повече информация се обръщайте към Жужа Попова на телефон: 06-30-506705.

ЦЕНТРАЛЕН ВАЛУТЕН КУРС НА БНБ

(от 10 май 1996 г.)

1 USD 122.560 лева
1 DEM 80.866 лева
1 CHF 99.618 лева

ПОКАНА

Дружеството на българите в Унгария, Българското републиканско самоуправление и Столичното българско самоуправление канят всички на тържественото откриване на паметника на Христо Ботев на 2 юни (неделя) от 11.00 часа пред главния вход на Културния дом.

Преди откриването в църквата се провежда служба. Откриването започва точно в 11.00 ч.!

ПРАВНИ КОНСУЛТАЦИИ

Българското републиканско самоуправление организира безплатни правни консултации на български и унгарски език.

Консултациите се провеждат два пъти в месеца от адвокат д-р Атила Дудаш.

Следващите консултации ще се проведат на 3 и на 17 юни от 16.00 до 19.00 часа в Културния дом на ул. «Вагохид» 62.

БЪЛГАРСКИ ВЕСТНИК

Месечно издание на Българското републиканско самоуправление в Унгария.

Отговорен издател:

Тошо Дончев, председател на Българското републиканско самоуправление.

Отговорен редактор:

Александър Марков.

Излиза с материалната подкрепа на Столичното българско самоуправление в Будапеща. Печат: печатница «Ференц Ян».

Адрес на редакцията:

Szerkesztőség:

1097 Budapest, Vágóhíd u. 62.

тел.: 216-1621

BOLGÁR HIRLAP

A Bolgár Országos Önkormányzat
havi lapja

a Fővárosi Bolgár Önkormányzat
anyagi támogatásával.

Felelős kiadó:

Doncsev Toso, elnök

Felelős szerkesztő:

Markov Alexander

РЕСТОРАНТ «ЦАРЕВЕЦ» И ХОТЕЛ «РИЛА» ВИ ОЧАКВАТ

Ресторант «Царевец» ви очаква с обновено меню, от което неизменно можете да изберете традиционни български ястия — кебапчета, шишчета, гювеч, мусака, шопска салата, а ако предпочитате и такива специалитети като жабешки бутчета!

Нова услуга на ресторанта са кебапчетата за в къщи, които можете да си вземете сурови или печени на цена съответно 60 и 70 форинта за кебапче.

Хотел «Рила» е мястото, където можете да настаните вашите гости от България.

Обслужваето на български език улеснява вашите гости, а тишината, чистотата и приемливите цени на хотела са допълнително условие те да прекарат посещението си в Унгария приятно. Намаления за групи!

СЪОБЩЕНИЕ

В Дружеството на българите в Унгария се получи препис от постановление на Министерския съвет на България за осъществяване на образователна дейност сред българите в чужбина и реда за кандидатстване във Висши учебни заведения в България. Интересуващите могат да се запознаят с постановлението на място.

BULESZ BORÓZÓ

Szigetszentmiklós — Gyártelep

„Ha jó bort akarsz inni,
a Bulesz-hez kell betérni!“

Többféle olcsó minőségi asztali bort kínálunk.

tel: (+24) 365-466 /11-19 mellék/
Kuseva Cvetanka üzletvezető